

BOŽJA RIJEČ IZNAD SVEGA

Mario Dučić,
srpanj 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

Ovoga puta želim govoriti o temeljnoj stvari svakog vjernika, o Božjoj riječi – Bibliji. Božja riječ je temelj naše vjere i našeg života. Bez nje ne možemo spoznati, čuti ili vjerovati u Boga. Božja riječ je vodilja našeg kršćanskog života.

Nažalost, neki se prema njoj odnose olako. Drugi je, pak, čitaju kao neko zanimljivo štivo, ali ju ne primjenjuju ili pak uopće ne čitaju Bibliju. Ako čitaju, onda čitaju samo one djelove koji im u određenim situacijama odgovoraju. Ali postoje i vjernici koji vjeruju svakoj riječi i principima iz Pisma

te za posljedicu toga imaju blagoslovljen, pravedan i vječni život.

Jedan je nepoznati autor jednom rekao: “Ljudi ne odbijaju Bibliju zato što je ona kontradiktorna sebi, nego zato što je kontradiktorna njima. Biblija nema namjeru samo informirati nego transformirati.” Mnogima je danas u svijetu i crkvi ona samo zanimljivo informativno štivo. To je i

✦ **Božja riječ je temelj naše vjere i našeg života. Bez nje ne možemo spoznati, čuti ili vjerovati u Boga. Božja riječ je vodilja našeg kršćanskog života.**

jedan od glavnih razloga zašto vjernici žive nepromijenjenim i nesređenim životima, jer ne dopuštaju da Božja riječ mijenja njihove krive stavove i životne principe koji im uništavaju živote.

► 1. STATISTIKA I POVIJESNI DOGAĐAJI U VEZI BOŽJE RIJEČI

George Barna (Barna Research Institute) u svojem istraživanju u vezi Biblije daje nam zanimljive podatke. Što se tiče vjerovanja u točnost Biblije, njegove nam statistike ukazuju da 13% ispitanika, nanovo rođenih kršćana, ne vjeruju da je "Biblija u potpunosti točna u svim njezinim učenjima" (istraživanje iz 2001. godine).

Dok većina vjeruje kako je Biblija točna u svim svojim zapisanim informacijama, neki vjernici ne vjeruju da su sve te informacije bitne, odnosno relevantne za današnje vrijeme. 18% posto njih (svaki peti) ne vjeruje da su "10 Božjih zapovijedi relevantne i bitne za današnji život" (istraživanje iz 1992. godine).

Što se tiče znanja o Bibliji, mnogi (38%) od njih (nanovo rođenih kršćana) vjeruju da je cijela Biblija napisana mnogo više godina nakon Isusove smrti i uskrnuća.

★ **Gluha, slijepa, prazna, izgubljena, butnovna – to je opis osobe koja ne drži do Božje riječi.**

62% ispitanika znaju da je Izaijina knjiga u Starom zavjetu. Jedan od deset ispitanika (11%) vjeruje da je Izaijina knjiga u Novom zavjetu, a 27% se izjasnilo da ne zna gdje se nalazi. Njih 49% vjeruje kako Biblija uči da je novac uzrok svih zala. Trećina (37%) se ne slaže s time, dok ustvari učenje govori kako je ljubav prema novcu korijen svih zala.

Što se tiče čitanja Biblije, prema statistikama više ju čitaju žene nego muškarci (žene 46%, a muškarci 37%). Otprilike njih 42% izjavilo je kako im je čitanje Biblije vrlo važna stvar. Prosječno vrijeme čitanje Biblije kroz tjedan ukupno iznosi 52 minute.

Drugim riječima, svi bismo se mogli znatno više potruditi. Sigurno je da ako ne čitamo Božju riječ, ako je osobno ne proučavamo, ako je ne znamo, onda smo slabi vjernici. Postajemo otvoreni za sotonu i njegovo djelovanje, a istovremeno postajemo smetnja svima onima koji vjeruju u Božju riječ i žele rasti u njegovom Kraljevstvu. Gluha, slijepa, prazna, izgubljena, butnovna – to je opis osobe koja ne drži do Božje riječi.

Današnja generacija vjernika je više senzualistička nego vjerna. Želimo da nam se uvijek nešto događa, želimo zabavu i druženja, vjerujemo svemu što čujemo, ali ne želimo vjerovati Pismu! A.W.Tozer je jednom rekao: "Današnja crkva je pokleknula i slavi velikog boga – zabavu!" Mnogi vjernici odlaze u crkvu jer se žele zabaviti. U prijašnja vremena bilo bi dovoljno samo propovijedati o Isusu, a danas je potrebno

animirati ljude kako bi uopće došli na crkveni sastanak ili kakav seminar.

Jednom je, u jednoj kanadskoj crkvi, oko 1000 ljudi je trebalo doći na nedjeljni sastanak kako bi čuli jednog od najpoznatijeg evangelizatora onog vremena, J.W. Morgana. Kako nije mogao doći na vrijeme, jer mu je pobjegao vlak, pastora su obavijestili da Morgan neće doći i kada je podjelo to s prisutnima, istog časa svi koji su došli radi Morgana, počeli su ustajati iz klupa i odlaziti iz crkve. Kada je to pastor vidio, rekao im je: "Svi koji ste došli radi J.W. Morgana otidite što brže, a svi koji ste došli radi Isusa sjednite."

Danas mnogi žele slijediti nečije karizme ili osobnosti, žele vidjeti znakove i čudesa, žele slijediti Petra ili Pavla, čuti ih kako oni prorokuju, padaju ili u nekim slučajevima i urliču kao životinje. Možda žele vidjeti zlatnu prašinu, ali tek nekolicina želi čuti pravu Božju riječ!

Današnja crkva je svoj fokus s Božje riječi prebacila na ljude. Vjernici više toliko ne poštuju i ne cijene Božju riječ! Vjernici je radi predrasuda o pastorima ili propovjednicima ne primaju, već automatski odbacuju, dok se neki prema njoj podsmjehuju.

Osobno nisam protiv darova Duha i njegova gibanja. Ustvari želim da što više ima Svetog Duha u crkvama. Ali pomazanje nije u slavljenju, molitvi, proroštvu ili u darovima Svetog Duha već prvenstveno u Božjoj riječi!

Kada je Isus govorio Božju riječ u snazi, ljudi su bivali oslobođeni, spašeni i iscijeljeni.

Martin Luter je u vezi tumačenja Biblije jednom rekao: "Shvatio sam da sve hereze i greške koje su se pojavile nisu proizišle iz jednostavnih izjava Biblije, već radi zanemarivanja Biblije i onda kada ljudi slijede argumente svojih vlastitih mozgova".

To je prava istina. Brzi smo na kritiziranje Pisma, a spori na poslušnost Pismu! Danas mnogi vjernici kada čuju Riječ, vole reći: "Da ali..." umjesto "Reci, tvoj sluga sluša..." Primjerice, u 1 knjizi Ljetopisa 17.23-25 pronalazimo predivnu Davidovu molitvu gdje on veliča Božju riječ kako bi se proslavilo Bog i njegov dom blagoslovljen:

"Zato sada Jahve, neka bude čvrsta dovijeka riječ koju si dao svome sluzi i njegovom domu i učini kako si obrekao. Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje ime zauvijek i da se govori: Jahve nad vojskama, Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a dom tvoga sluge Davida neka stoji čvrsto pred tobom. Jer si ti, moj Bože,

✦ **Mnogi vjernici odlaze u crkvu jer se žele zabaviti. U prijašnja vremena bilo bi dovoljno samo propovijedati o Isusu, a danas je potrebno animirati ljude kako bi uopće došli na crkveni sastanak ili kakav seminar.**

javio uhu svoge sluge da ćeš mu podići dom, zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da se pomoli pred tobom.”

Božja riječ je temelj naše poslušnosti. Ne možemo govoriti da smo poslušni, dok nismo u potpunosti poslušni njegovoj Riječi. Više biblijskih primjera promotrit ćemo još potrobnije, ali možemo sa sigurnošću ustvrditi kako je David slušao i vršio Božju riječ.

John Wesley je jednom rekao: “Sve stvari prokušaj po Božjoj pisanoj riječi i neka se sve njoj pokori. Nalazite se u opasnosti od fanatizma ako se i malo pomaknete od Pisma ili od jednostavnog, doslovnog značenja teksta koji je uzet u kontekstu”.

Danas je Crkva Gospodina Isusa je puna takvih fanatista. Mnogi izvrću Pismo na svoju vlastitu štetu. Neki čak i tvrde kako Stari zavjet više nije relevantan već samo Novi. Istina je da se ceremonijalni obred žrtvovanja promijenio, ali njegovi moralni i pravedni vječni principi koji su otkriveni u cjelokupnoj Božjoj riječi nisu!

Godine 1910. u tzv. „Azusa probuđenju“ u SAD-u dano je jedno proroštvo kroz jednog

★ Današnja crkva je svoj fokus s Božje riječi prebacila na ljude. Vjernici više toliko ne poštuju i ne cijene Božju riječ!

cijenjenog službenika koji je rekao kako će se u zadnjim danima dvadesetog stoljeća proširiti pentekosni pokret, ali će postojati tri temeljne greške koje će neprijatelj nastojati podmetnuti u taj pokret – u sve one vjernike koji su ispunjeni Svetim Duhom.

a. Naglašavat će snagu, odnosno silu umjesto pravednosti.

Nema ničeg lošeg u vezi Božje snage, ali ona svakako mora biti utemeljena na Božjoj pravednosti. Mnogi su propovjednici naglašavali snagu i darove Duha, ali zato što nisu bili utemeljeni u Božjoj pravednosti, završili su u naručju bludnica, u financijskim skandalima ili vlasti ponosa.

Moguće je imati darove bez karaktera, ali Božja riječ stvara nužni karakter u našem životu, stvara plod, a to je poslušnost! Vjernici danas žele samo čuda i znakove, brza rješenja, ali ne žele njegovu pravednost, ne žele biti poslušni njegovoj Riječi. Biblija kaže da tražimo “prvo njegovo kraljevstvo i pravednost, a onda će nam ostale stvari nadodati...”

Mnoga probuđenja naglašavaju Duha Svetoga i mnogi očekuju samo nadnaravno, ali osim toga nadnaravno je i kada Božji ljudi poslušaju ono što kaže već otkrivena Riječ u Bibliji. Ustvari, ako malo bolje pogledamo, uvidjet ćemo da nikada nije bilo previše problema u Pismu u vezi nadnaravnog koliko uvijek u vezi neposlušnosti prema Božjoj riječi.

b. Crkve će prenaglašavati slavljenje, jer je lakše slaviti i pjevati nego moliti.

Teže je agonizirati za duše nego slaviti. Osobno volim slavljenje i pjesmu, ali činjenica je kako možemo slaviti i pjevati sat – dva na dan, a ne potrošiti niti jednu sekundu u molitvi za nespasene!

Slavljenje nikada ne može nadomjestiti zastupničku molitvu, ali je nažalost činjenica da naša generacija više voli koncerte, filmove, kršćanska druženja, kršćanske sportske aktivnosti i multimedijalne projekte, sudjelovanja na seminarima nego samu molitvu i poslušnost Božjoj riječi. Možemo pjevati Kristu tijekom cijelog života, a ne imati niti jednu kapljicu ljubavi za nespasene oko sebe ili pak pozdraviti i podružiti se s kakvom novom osobom u crkvi. Crkva je danas zapala u svoju subkulturu, koju održava, ali je van doticaja sa svijetom oko sebe.

c. Naglašavat će Duha Svetoga iznad Isusa.

Isus Krist je u Ivanu 15.26-27 rekao: *“Kada dođe Branitelj, kojega ću ja poslati od Oca, Duh istine koji izlazi od Oca, svjedočit će za me. I vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom.”*

Stih ne kaže da ćemo, kada Duh Sveti dođe, samo prorokovati, istjerivati zle duhove, smijati se, plakati, osjećati se dobro, ženiti ili jesti već da ćemo svjedočiti drugima o Isusu. Služba Duha Svetoga je proslaviti i uzdignuti

Isusa, a ne nekog čovjeka! On ne želi dati slave nikome drugome već samo Isusu!

Riječ za Duha na grčkom je parakletos. On je onaj koji stoji pokraj nas i ukazuje na Golgotu te kaže: “Pogledaj na golgotu, pogledaj na križ, pogledaj na Isusa, pogledaj Janje Božje koje je uzelo grijehe svijeta; želim ti reći nešto o njemu...” Duh Sveti ne kaže: “Pogledaj na mene, želim sebe prikazati ili proslaviti posebne ljude s posebnim darovima”!

Iskustva nisu temelj naše vjere, jer ponekad molimo, svjedočimo, služimo ali ništa ne osjećamo. No to ne znači da se Bog promijenio, ne znači da Božja riječ više nije snažna jer ju više snažno ne izgovaramo kao kad smo bili mlađi. Da nisam živio po vjeri u Božju riječ već prema svojim osjećajima, otpao bih već više puta i maknuo se od službe, ali sam prema Božjoj milosti ostao postojan, jer se moja vjera ne temelji na osjećajima nego na cjelovitoj Božjoj riječi.

✦ **Pomazanje nije u slavljenju, molitvi, proroštvu ili u darovima Svetog Duha već prvenstveno u Božjoj riječi! Kada je Isus govorio Božju riječ u snazi, ljudi su bivali oslobođeni, spašeni i iscijeljeni.**

► 2. STIHOVI O BOŽJOJ RIJEČI.

Kralj David je u svom Psalmu 138.2 rekao: "Klanjam se prema svetome Hramu Tvojemu; zahvaljujem imenu Tvojemu na dobroti Tvojoj i vjernosti Tvojoj, jer si iznad svega imena svojega uzveličao Riječ svoju" (prijevod Šarić).

Na hebrejskom jeziku, emrah znači riječ, a povezana je s riječi emer što znači govor ili riječ. Ta se primjerice riječ uvijek koristi u Psalmima kada se govori o Božjoj riječi.

Ne trebamo stoga vjerovati svemu što netko kaže ili svemu što čujemo, već sve trebamo provjeravati s Božjom riječi, jer, prema Davidu, Bog ju je uzdignuo iznad svega! Iznad svakog ljudskog mišljenja i stava stoji Božja riječ!

Zato kada propovjedamo ili svjedočimo, najbolje je da koristimo samo Božju riječ jer znamo da nam Pismo kaže kako se ona neće vratiti prazna, a naše riječi zasigurno hoće. Ljudima koji nisu s Bogom ne moramo prikazivati svoju ljudsku dobrotu ili ih samo pozivati u crkvu ili pak filozofirati, već jednostavno reći Riječ! Ne moramo je ublažiti ili se boriti da je ljudi neće razumijeti. Bog je uzdignuo svoju Riječ iznad

✦ **Božja riječ je temelj naše poslušnosti. Ne možemo govoriti da smo poslušni, dok nismo u potpunosti poslušni njegovoj Riječi.**

svake ljudske „dobrete i žrtve“, iznad svake filozofije i ispraznosti i ona kao takva uvijek donosi rezultat.

U 2 Timoteju 2.15 – apostol Pavao nam kaže: *“Marljivo nastoj da se pokažeš pred Bogom kao prokušan, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji valjano propovijeda istinu!”*. U Šarićevom prijevodu čitamo: *“Nemoj biti lijen, budi prokušan pred Bogom – jer ćeš »pravo upravljati Riječju Istine«*.”

Grčka riječ za „upravljati“ je orthotomeo što znači ispravno raspodjeliti ili valjano podijeliti. I složiti ćemo se da svi imamo neke svoje stihove kojih se držimo. No, jednom je A.W. Tozer rekao: *“Pođi natrag u svoju Bibliju te izvrši sve ono što nisi podcrtao u njoj i tada ćeš biti pravi kršćanin.”*

Nažalost, mnogi se vjernici prema njoj ponašaju kao da su u restoranu koji služi švedski stol. Ne želimo biti zdravi, već jesti samo sendviče. Želimo biti bolesni jer ne želimo svu istinu, ne želimo biti balansirani – jesti cjelovitu hranu, već želimo samo čuda ili samo ljubav, ali primjerice ne želimo ništa čuti o poslušnosti. Zato je danas toliko bolesnih i nezdravih kršćana.

Mark Twain, iako nije bio kršćanin, jednom je rekao: *“Nisu oni dijelovi Pisma koja ne razumijemo da nas smetaju već ona koja razumijemo.”*

Zato trebamo valjano propovijedati riječ istine. Želimo li izbjeći kritičizam, tada

nemojmo ništa govoriti i bit ćemo nitko i ništa, nećemo išta učiniti. Ali istina je istina, bez obzira kakva bila i kakve posljedice donijela. Ako želimo da nas Bog upotrijebi kao svoju posudu, onda ne smijemo biti lijeni i pasivni (što često nazovemo kao nekom vrstom duhovnosti), već trebamo dobro upravljati Riječju Božjom i bez straha je propovijedati. Jedino istina Božje riječi oslobađa! Isus Krist je rekao: *“Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi!”*

2 Timoteju 3.16-17 kaže, *“Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen – opremljen za svako djelo ljubavi”* Pavao nije rekao „određeni tekstovi“, Stari ili Novi zavjet, nego svaki tekst! Bog nam kaže da je svako Pismo nadahnuto i korisno.

Grčka riječ za „nadahnuto“ je theopneutos. Theos znači Bog i pneo znači disati. Drugim riječima, doslovno možemo prevesti da je nad svakim Pismom “Bog disao”. Ona je njegov život svima koji je primaju. Prema njoj se popravljamo, odgajamo u pravednosti, postajemo savršeni i bivamo osposobljeni za djela ljubavi. Ako ju ne znamo, ne slušamo i odbijamo - pokušat ćemo postati “dobri, ali ne i poslušni ljudi.” Govorit ćemo drugima kako smo poslušni u svemu osim u nečemu s čime ne se slažemo. Ali, Crkvo, ako smo poslušni onda smo poslušni u svemu. Ne možemo birati čemu hoćemo ili čemu nećemo biti poslušni u Božjoj riječi!

Marko 16.20 kaže, *“A oni odoše i počеше propovijedati svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ čudesima što su je pratila.”*

Čudesna prate Riječ, a ne obratno! Učenici nisu imali seminar i propovjedali te podučavali čudesima i znacima, već su propovijedali Božju riječ, a Bog je potvrđivao čudesima i znacima svoju Riječ. Ako kažemo kako nemamo vremena za Božju Riječ, onda kažemo kako nemamo vremena da budemo ono što Bog želi za nas i za ono što kroz nas želi učiniti. Onda činimo vlastite, a na Božje stvari. Činimo ono što želimo, a ne ono što Bog želi od nas!

Hebrejima 4.12-13: *“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca.”*

Prije nego drugima išta propovijedamo, trebamo dopustiti da riječ Božja nas osobno izreže na komadiće i onda će u nama postati snažna. Božja riječ ne „rastavlja“ zle duhove, već nas osobno!

Djela Apostolska 17.11 “Ovi su Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu. Primiše riječ

✦ **Nema ničeg lošeg u vezi Božje snage, ali ona svakako mora biti utemeljena na Božjoj pravednosti.**

Božju sasvim spremno, svaki dan istražujući Pisma da li je to tako (SZ)“.

Drugim riječima, plemenitiji vjernik je onaj koji ne proguta ono sve što čuje. Mnoge stvari čujemo svugdje i, naravno, nema ništa novog ispod sunca, ali se zna pojaviti netko tko ima nešto novo iz Biblije i onda kažemo: “Moramo otići u tu zajednicu ili na seminar jer se tamo dešavaju stvari koje niakda nisam vidio.”

Isus Krist je rekao kako samo pokvareni naraštaj traži znakove i čudesa, a tako je, nažalost, i s našom modernom generacijom koja samo ide od crkve do crkve; od seminara na seminar kako bi vidjela kakav znak, jer ne želi čuti cjelovitu Božju Riječ! Ne žele jesti zdravo i eventualno reći nespasenima o Isusu. Sve je većinom sebično i senzualno. Plemeniti kršćani su oni koji Božju riječ primaju spremno na onome mjestu gdje jesu i koji je istražuju da li je to tako kako čuju!

Riječ Božja je bila toliko važna u ranoj crkvi da je apostoli nisu mogli ostaviti kako bi pomogli u služenju jeruzalemskih udovica, već su postavili đakone nad tim poslom, a oni su rekli: *“Nije pravo da mi ostavimo riječ Božju pa da služimo za stolovima... Riječ se Božja širila bez prestanka, a broj je učenika Jeruzalemu silno rastao...”* (Djela Apostolska 6.2,7).

✦ **Teže je agonizirati za duše nego slaviti.**

Crkvo, socijalna dobrota ne može učiniti da se proširi Božja riječ. To je razlog zašto su i mnoge crkve poslije rata u Hrvatskoj izgubile vjernike, jer su mnogi u crkvu dolazili dok je bilo paketića i hrane. Slično kao i onih 5000 koji su dolazili da čuju Božje riječi samo dok je bilo jela, a kada je Riječ postala ozbiljnija, svi su ostavili Isusa.

U samom početku Ivanova evanđelja čitamo: “U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga – i Riječ bijaše Bog”. Isus Krist je živa Riječ koja se nastanila među nama. Bog je uzdignuo svoju Riječ iznad svega. Zato je došao kako bi dao Božju riječ ljudima, ali nažalost ljudi nisu primali njegovih riječi već su ga odbacili i ubili te nastavili sa svojom ispraznom religijom.

► **3. BOŽJU RIJEČ MORAMO PRIMATI BEZ PRIGOVORA**

Toliko je stihova i priča u vezi Bože riječi, ali želio bih se htio usredotočiti na dvije bitne stvari:

a. Najgora stvar, a ujedno i znak Božjeg suda nad nama, je kada nam Bog ne želi više objaviti sebe i svoje nakane kroz Božju riječ.

U Amosu 8.11-12 čitamo: “Evo, dani dolaze – riječ je Jahve Gospoda – kad ću poslati glad na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine. Tumarat će od mora do mora, od sjevera do istoka potucati se istući riječ Jahvinu, ali je neće naći”

Svrha Amosove knjige bila je proglasiti Božji sud nad Izraelom, sjevernim kraljevstvom radi njihova mrmljanja, idolopoklonstva i tlake nad siromasima. Iako su bili odvojeni od svoje južne braće, sjeverni se Izrael smatrao još uvijek Božjim narodom. Ali, nažalost, živjeli su religiozno, štovali idole i tlačili siromahe. Odjednom se pred njima pojavio Amos, običan pastir ovaca. Nije bio neki sin proroka, već običan pastir i uzgajivač smokava. Suočava ih te upozorava na nadolazeći sud.

Crkvo, ako otvrdnemo i ukrutimo svoje srce prema Božjoj riječi, iskusit ćemo Božji sud, a on će biti takav da će nam nakon nekog vremena izliti glad i žeđ za slušanjem Božjem riječi, ali je onda nećemo moći naći.

I takvi su mnogi pojedinci, pastiri i crkve. Misle kako čuju od Boga, a žive u neposlušnosti prema onome što im Bog jasno govori u svojoj otkrivenoj pisanoj Riječi te nastavljaju djelovati i služiti u svojoj snazi i nasuprot Božjoj otkrivenoj riječi.

Nije stoga čudo zašto su im ovce jadne, tjelesne, raspršene i gladne - jer nalaze se u mraku i pod Božjim sudom. Takvi idu tamo i onamo kako bi se barem malo nahranili pravom Božjom riječi, ali je radi suda neće moći jasno čuti!

Nema ničeg strašnijeg od toga kada više ne čujemo jasno svoga Oca, a nazivamo se njegovim djetetom. Nema ničeg strašnijeg

kada nas on više ne usmjerava i ne govori - to je bio uvijek njegov sud nad Izraelom!

Bog se više stotina godina nije objavio jer nisu slušali njegove riječi. Izrael je u periodu od oko 400 godina prije nego je došao Isus bio u tami, jer nisu htjeli poslušati Božju riječ. Zamislimo samo koliko je to 400 godina tame.

Kada im je Amos govorio (Bog u 99% slučajeva govori kroz ljude) i upozoravao ih na njihove zle puteve, jednostavno rečeno, nisu imali apetit za Božju riječ i zbog njihove pasivnosti Bog im je rekao da će od njih oduzeti čak i priliku da ponovo čuju njegovu Riječ. Pismo nam kaže: "tumarat će od mora do mora, od sjevera do istoka potucati se istući riječ Jahvinu, ali je neće naći". Najstrašniji sud - Božja šutnja!

Takvi će ići od jednog do drugog, iz jedne crkve u drugu, iz jednog seminara u drugi, mijenjat će vizije, pastore i svoja poslanja svaka dva tjedna. Neće biti stabilni i postojani - njihovi planovi i životi će biti u neredu. Bit će vezani raznim grijesima i lošim navikama, u pobunjeništvu protiv Boga i svih njegovih pastira i slugu koje im on donosi te neće moći čuti riječ Božju. Ili, ako će nešto i čuti, čut će samo svoju tvrdu

★ **Crkva je danas zapala u svoju subkulturu, koju održava, ali je van doticaja sa svijetom oko sebe.**

šiju, vlastite ambicije i želje, vlastitu taštinu ili ljude koji im laskaju o njihovoj službi, a koji idu u propast zajedno s njima.

Mnogi takvi će u ovim posljednjim vremenima svugdje tražiti odgovore na svoje životne probleme, ali će ih odbijati pronaći kroz Božju riječ. Jedina pomoć takvim ljudima nije da ih licemjerno potapšamo po ramenu, u strahu da ih ne bismo povrijedili, te im kažemo: "Sve je u redu", već da ih usmjerimo na Bibliju. Pomoć je u Božjoj riječi, a ne samo u čovjeku! Nije u drugoj okolnosti ili crkvi.

I jedina nada koju imamo je brza poslušnost prema Božjoj riječi! Zato bih htio spomenuti čovjeka koji je shvatio da se on i njegov narod nalaze u problemima jer nisu bili poslušni Božjoj riječi. To je kralj Jošija.

Pismo nam u 2 Kraljevima 22.2 kaže da je činio "sve što je pravo u Jahvinim očima...". Kada je popravljao, odnosno obnavljao Božji dom koji je bio porušen i pod Božjim sudom, njegovi podanici u iskopinama su našli Božju riječ. U 8. stihu čitamo: "Veliki svećenik Hilkija reče tajniku Šafanu: Našao sam knjigu Zakona u Domu Jahvinu. I Hilkija dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao".

✦ **Služba Duha Svetoga je proslaviti i uzdignuti Isusa, a ne nekog čovjeka! On ne želi dati slave nikome drugome već samo Isusu!**

Kada je Šafan počeo čitati Božju riječ pred kraljem, pogledajmo kakva je samo bila reakcija čovjeka koji je činio sve "što je pravo u Božjim očima": 11-13. stih. "Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije haljina svoje. I naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Akboru, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: Idite i upitajte Jahvu o meni i o narodu i o svoj Judeji, zbog ove knjige koja je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu slušali Riječi ove knjige, nisu vršili što nam je u njoj zapisano."

Vidite, to je stav svakog Božjeg čovjeka. To bi trebao biti naš stav – razderati haljine ne radi čovjeka, već radi vječne Božje riječi koju smo kršili! Kada čujemo Božje riječi, njezine principe za svako područje našeg života, trebamo se jednostavno poniziti i prihvatiti je te učiniti kako Bog kaže, a ne davati argumente i odmah odbijati ono što čujemo, odnosno čitamo. Radimo li tako, ništa drugo nam ne preostaje već primiti Božji ukor!

Svakako, postoji nada! Možemo obnoviti savez s Bogom i njegovom Riječi. Možemo reći: "Bože, možda i jesam čitao tvoju riječ, ali nisam je držao, uzimao sam je olako, kritizirao sam je, ismijehivao sam se kada su mi je drugi tumačili, protivio sam joj se svojim ljudskim, svjetovnim argumentima, ali od danas želim biti čovjek od riječi." Želim biti homo unius libri – čovjek jedne knjige – kako je jednom rekao John Wesley.

U 2 Kraljevima 23.3 čitamo kako je kralj

obnovio savez s Bogom: "Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu i držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom svom (drugim riječima, emocije ga neće nadvladati nego će biti pod kontrolom Božje riječi), da bi ispunio sve stavke toga Saveza zapisane u ovoj knjizi. Sav je narod stupio u Savez".

Neki će reći da je to nemoguće, da je to Stari zavjet. Ali, Crkvo, ako želimo biti kao Isus, onda moramo slijediti ono što je on učinio i rekao i u Starom zavjetu. Znamo da je svako Pismo korisno. Dietrich Bonhoeffer je jednom rekao: "Kršćanstvo bez učenja nije pravo kršćanstvo."

Jošija, iako je bio kralj, ponizio se pred Pismom i nije previše argumentirao jer je znao kako je Bog uzdignuo svoju Riječ iznad svega. Isus Krist, iako je bio Sin Božji, ispunio je sve što je bilo napisano o njemu, bio je poslušan Božjoj riječi pod cijenu svojih učenika i svog života. Ako vam ništa drugo nije ovom porukom govorilo, uzdajem se da ljubite Isusa koji vas je spasio, zato poslušajte samo njegove Riječi za kraj:

"Pusti sada, jer tako nam dolikuje da sve ispunimo što je u skladu s voljom Božjom."
(Matej 3.15)

"Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih." (Matej 4.4)

"Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje neće

proći" (Marko 13.31)

"Majka moja i braća moja – to su oni koji slušaju riječ Božju i vrše je." (Luka 8.21)

"Tko se postidi mene i mojih riječi, toga će se Sin Čovječji postidjeti kad dođe u slavi svojoj i u slavi Očevoj i svetih anđela." (Luka 9.26)

"Većma blago onima koji slušaju riječ Božju i drže je!" (Luka 11.28)

"Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima vječni život. On ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život." (Ivan 5.24)

"Tko je od Boga, prihvaća riječi Božje. Vi ih zato ne prihvaćate jer niste od Boga." (Ivan 8.47)

"Znam da ste potomci Abrahamovi, ali me uza sve to želite ubiti jer moja riječ ne prodire u vas." (Ivan 8.37)

"Tko mene prezire i ne prima mojih riječi, imat

✦ **Grčka riječ za „nadahnuto“ je theopneutos. Theos znači Bog i pneo znači disati. Drugim riječima, doslovno možemo prevesti da je nad svakim Pismom “Bog disao “. Ona je njegov život svima koji je primaju.**

će svoga suca. – Riječ koju sam vam navješćivao sudit će mu u posljednji dan.” (Ivan 12.48)

“Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moje će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.” (Ivan 14.23)

“Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja, već od Oca koji me posla.” (Ivan 14.24)

“Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete i bit će vam.” (Ivan 15.7)

“Ja sam im predao riječ tvoju, i svijet ih zamrzi, jer više ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripadam svijetu.” (Ivan 17.14)

“Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17.17)

“Poznam tvoja djela. Gle, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko ne može zatvoriti jer si

unatoč svojoj maloj snazi i sačuvao moju riječ i nisi se odrekao moga imena.” (Otkrivenje 3.8)

“Ja svakomu koji čuje proročanske »riječi« ove knjige izjavljujem: »Tko ‘ovomu’ što ‘nadoda’, Bog će mu dodati zla ‘opisana u ovoj knjizi’, a ako što’ oduzme od’ riječi ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov dio ‘na stablo života’ i na Sveti grad, opisane u ovoj knjizi.« Onaj koji ovo jamči izjavljuje: »Da dolazim uskoro!« – Amen! Dođi Gospodine Isuse!” (Otkrivenje 22.18-20)

★ **Isus Krist, iako je bio Sin Božji, ispunio je sve što je bilo napisano o njemu, bio je poslušan Božjoj riječi pod cijenu svojih učenika i svog života.**

.....

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Čitajmo hrvatsko

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".